

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – Disciplinárny súd, odvolací senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci vedenej proti bývalému sudcovi

JUDr. J K vedenej v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 3/2010, v konaní o vylúčení z vykonávania úkonov disciplinárneho konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. augusta 2010 takto

r o z h o d o l :

Sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky, predseda odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. M P n i e j e v y l ú č e n ý z v y k o n á v a n i a ú k o n o v disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 1 Dso 3/2010.

O d ô v o d n e n i e

V odvolacom konaní v disciplinárnej veci bývalého sudcu **JUDr. J K**, vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky – Disciplinárnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Dso 3/2010, predseda senátu JUDr. M P dňa 20. júla 2010 predložil námietku zaujatosti predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso. Dôvodom námietky je skutočnosť, že disciplinárne stíhaný JUDr. J K bol sudcom, ktorým pracoval na tom istom súde. V ďalšom poukazuje na ustanovenie § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediach, na § 31 ods. 1 Tr. por. a na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa namietajúceho sudcu pri posudzovaní nestrannosti prijal súd dvojaký prístup, a to 1/ subjektívnu nestrannosť, t. j., či sudca nie je osobne zaujatý a 2/ objektívnu nestrannosť, t. j., či objektívne existuje dostatočná formálna nestrannosť, alebo či sú záruky nestrannosti

v danej situácii vylúčiť akúkoľvek odôvodnenú pochybnosť o tejto otázke. Pri tomto postupe sa vychádza zo zásady, že spravodlivosť musí byť nielen vykonaná, ale musí byť aj vidieť, že bola vykonaná. Súdny musí byť nestranný v očiach verejnosti, v očiach osoby, voči ktorej sa konanie vedie, a preto sa sudca musí vzdať rozhodovania vo veci, ak vo vzťahu k nemu existuje „logický dôvod na vznik pochybností o jeho nestrannosti“.

Skutočnosť, že namietajúci sudca je predseda odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý bude rozhodovať v predmetnej veci, môže najmä z objektívneho hľadiska vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti (v kladnom zmysle), a preto žiada, aby bol z prejednávania a rozhodovania skôr uvedenej disciplinárnej veci, vedenej proti JUDr. J. K. vylúčený.

Podľa § 121 ods. 2, veta prvá zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Osobitným predpisom je v danom prípade Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Konajúci senát zistil, že rozhodnutím disciplinárneho súdu prvého stupňa, sp. zn. 2 Ds 9/2009 zo dňa 17. marca 2010 bol JUDr. J. K. uznaný vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil po úprave návrhu na začatie disciplinárneho konania na tom skutkovom základe, že:

1. V trestnej veci proti obžalovanému M V vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Toš 1/2008, ktorá napadla na Najvyšší súd Slovenskej republiky 21. januára 2008, do 11. júna 2009, kedy vo veci určil termín verejného zasadnutia na 7. septembra 2009, neurobil vo veci žiaden úkon, hoci vzhľadom na zaťaženosť senátu vo všeobecnej i špeciálnej agende tak mohol urobiť.

2. V trestnej veci proti obžalovanému G G vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Toš 5/2008, ktorá napadla na Najvyšší súd Slovenskej republiky 16. júla 2008, do 18. júna 2009, kedy vo veci určil termín verejného zasadnutia na 7. septembra 2009, neurobil vo veci žiaden úkon, hoci vzhľadom na zaťaženosť senátu vo všeobecnej i špeciálnej agende tak mohol urobiť.

Za to mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie jedného mesiaca.

Zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 17. marca 2010 vyplýva, že sudca podal proti vyhlásenému rozhodnutiu odvolanie. Navrhovateľ – Slovenskej republiky proti rozhodnutiu podal odvolanie v písomnej forme, ktoré bolo doručené disciplinárnemu súdu 30. apríla 2010. Spis obsahuje (č. l. 151) vyjadrenie JUDr. J K prokurátora Odboru osobitného určenia GP SR k písomným dôvodom odvolania predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky proti rozhodnutiu zo 17. marca 2010 s nasledovným textom:

„Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu 30. apríla 2010 som sa vzdal funkcie sudcu, nepovažujem za potrebné sa podrobnejšie vyjadrovať k dôvodom odvolania predsedu najvyššieho súdu, ktoré je kombináciou prekrútených skutočností, poloprávd a klamstiev.“

Z obsahu tohto písomného vyjadrenia možno ustáliť, že JUDr. J K už nie je sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Konajúci senát posudzoval opodstatnenosť oznámenia predsedu senátu 1Dso JUDr. M P z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania. Vychádzal pritom z § 31 ods. 1 Tr. por., účelom ktorého ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho

